

боръ — за охраната на Римъ. Отъ тѣзи 20 легиона, 14 били стари, а 6 щели да бжджтъ на ново набрани, а всички заедно трѣбвало да съставятъ до 100.000 души пѣхота и до 18.000 души конница, всичко до 118.000 души. Флотата рѣшено било да се усили до 150 кораба, въ туй число 100 нови. Съ единъ новъ законъ се постановявало, щото всички частни лица, които имали притѣжание отъ 50.000 до 1.000.000 и повече асса, да извадятъ всѣки отъ 1 до 7 гребци за флотата. Ето какви сили извадилъ тѣзи година Римъ противъ Картагенъ въобще и частно противъ Аннибала!

Отъ по нататъшно изложение ще се види, че въ тѣзи и слѣдующитѣ години главната цѣль на римскитѣ полководци била постоянно да окръжаватъ Аннибала съ двѣ или три армии, да го изморяватъ и отслабватъ съ непрѣкъснати прѣдвижения и съ дѣйствия на малка война, а да влизатъ съ него въ сражения само при увѣренность въ побѣдата. Четири римски армии, поне, всѣкога се намирали на полето въ собствена Италия — въ Кампания и Апулия, и въ туй време когао едни отъ тѣхъ наблюдавали Аннибала и слѣдили за движенията му, другитѣ дѣйствували противъ полководцитѣ му и постепенно истрѣгвали отъ тѣхъ покоренитѣ отъ него земи. А въ Кампания, главната цѣль на римлянитѣ била собствено да завладѣятъ Капуа и, като лицатъ Аннибала отъ този важенъ за него, опоренъ пунктъ въ тѣзи областъ, да го истикатъ изъ нея.

Аннибалъ, отъ своя страна, като не получавалъ своевременно и въ надлѣжаща степенъ помощъ отъ Картагенъ (който по лъжливата си търговска политика, считалъ за по важно и нужно да държи за себѣ си Испания, отколкото да поддържа Ан-

нибала въ Италия), билъ почти съвършено прѣдоставенъ въ нея на собственитѣ си сили, срдства и способности, които постепенно се намалывали, и се държалъ въ Италия само съ силата и прѣвсходството на високитѣ си дарби. Той съсрдоточителъ военнитѣ си дѣйствия въ Кампания, Апулия, Калабрия, Лукания и Брутий, именно съ цѣль да се сбличи съ Картагенъ и постоянно да застрашава Римъ, но окръженъ отъ римскитѣ армии, на брой никога по малко отъ 80.000 души, принуденъ билъ да употребява всичката сила на искусството си за да не бжде задавенъ отъ тѣхъ.

Жителитѣ на Капуа, уплашени отъ силитѣ на римлянитѣ, повикали Аннибала на помощъ. Аннибалъ, който и самъ се боялъ за Капуа, прѣминалъ отъ Арпи въ прѣдишния си лагеръ въ планината Тифатъ близо до Капуа. Следъ това, като оставилъ въ него нумидийцитѣ и испанцитѣ, съ останалитѣ войски се расположилъ близо до Авернското езеро (днесъ Lago d' Averno), между Кума и ПUTEОЛИ (Po-zuoli), съ намѣрение да завладѣе този послѣдния градъ. Сщевременно той заповѣдалъ на Ханнона да отиде отъ Брутий въ Кампания.

Консула Фабий, като се научилъ за това, заповѣдалъ на сина си, прѣтора Фабия, да земе въ Луцерия мѣстото на Семпрония, който получилъ назначение да се расположи въ Беневентъ, за да наблюдава неприятеля и да задържа Ханнона. А самъ консула Фабий останалъ въ лагера при Нола за да стѣснява Капуа, а въ Нола имало римски гарнизонъ.

Следъ пристиганието на Аннибала при Авернското езеро, нѣколко млади аристократи отъ Тарентъ го помолили да отиде въ този градъ, като обѣщавали, че жителитѣ му ще